CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-5326/2025 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
4-25099184-03-4r-06112025 Judecător: Anatoli Blinov

D E C I Z I E
În numele Legii

23 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecători: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

examinând în ordine de recurs, recursul avocatului Kornacker Gabriela în interesele contravenientei Bejenari Irina declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02 octombrie 2025, adoptată în cauza contravențională la contestația depusă de Bejenari Irina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 11.04.2025, întocmite în privința lui Bejenari Irina în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 11.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Vitali Pernai, în privința lui Bejenari Irina a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, în perioada anului 2024, a acceptat mijloace bănești prin aplicația mobilă a băncii „PSB Bank”, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Vitali Pernai, din 11.04.2025, Bejenari Irina a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25 000 lei.

Bejenari Irina, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 11.04.2025, le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Bălți, sediul Fălești pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02 octombrie 2025 a fost respinsă contestația depusă de Bejenari Irina împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 524214 din 11.04.2025, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Fălești, Vitali Pernai pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, prin care Bejenari Irina a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 lei, ca fiind depusă tardiv.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatului Kornacker Gabriela în interesele contravenientei Bejenari Irina a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02 octombrie 2025, și remiterea cauzei la rejudecare din motivul încălcării dreptului la apărare, dreptului de acces la instanță și dreptul la un recurs efectiv.

În motivarea recursului s-a invocat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit la data de 11.04.2025, contravenienta a fost recunoscută vinovată și sancționată în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova, pentru pretinse fapte de corupție electorală. Cu toate acestea, circumstanțele în care a fost întocmit acest act, precum și modul în care a fost examinată cauza ridică serioase dubii cu privire la respectarea garanțiilor procesuale fundamentale.

Agentul constatator a consemnat în procesul-verbal că acesta ar fi fost întocmit în prezența contravenientei, cu participarea unui martor asistent, menționând totodată că persoana ar fi refuzat să participe la acțiunile procesuale și să recepționeze actele. Această versiune este însă ferm contestată de contravenientă, care susține că nu a fost prezentă la întocmirea procesului-verbal, nu i s-a adus la cunoștință fapta imputată, nu i-au fost explicate drepturile și nu i s-a înmânat decizia de sancționare. Mai mult, aceasta afirmă că nu a existat niciun martor asistent la fața locului, ceea ce pune sub semnul întrebării veridicitatea mențiunilor din actul constatator.

Contravenienta declară că a luat cunoștință de existența procesului-verbal și a deciziei de sancționare abia la data de 18 iunie 2025, când acestea i-au fost expediate prin poștă. Ulterior, la 25 iunie 2025, aceasta a depus contestația împotriva actelor respective, considerând că se află în termenul legal de 15 zile calculat de la momentul comunicării efective. În acest context, devine evident că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa sa, contrar celor consemnate de agentul constatator, iar comunicarea tardivă a actelor confirmă această împrejurare.

Procedura contravențională nu poate fi redusă la simple formalități. Examinarea unei cauze presupune respectarea strictă a drepturilor persoanei vizate: informarea asupra faptei imputate, prezentarea probelor, acordarea posibilității de a formula apărări și întocmirea actelor în condiții de transparență și legalitate. În situația în care persoana nu participă, legea obligă agentul constatator să consemneze acest fapt și să expedieze decizia în termen de cel mult 3 zile. Or, în speță, actele au fost transmise abia peste două luni, ceea ce constituie o abatere gravă de la normele procedurale și sugerează o conduită arbitrară.

Instanța de fond a respins contestația ca fiind tardivă, considerând că termenul de 15 zile a început să curgă din data de 11.04.2025, imediat după întocmirea procesului-verbal. Această interpretare contravine însă jurisprudenței Curții Constituționale, care a statuat în mod clar că dreptul de a contesta un act devine efectiv doar din momentul în care acesta este comunicat persoanei vizate. În lipsa unei comunicări reale, termenul nu poate începe să curgă, deoarece altfel dreptul de acces la justiție ar deveni iluzoriu.

Prin urmare, termenul legal de contestare a început să curgă la data de 18 iunie 2025, când contravenienta a primit actele, iar contestația depusă la 25 iunie 2025 este în mod evident în termen. Soluția instanței reflectă un formalism excesiv și o interpretare rigidă a legii, care a condus la încălcarea dreptului la apărare și a dreptului de acces efectiv la un tribunal, garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În plus, instanța a refuzat administrarea unor probe esențiale, precum solicitarea informațiilor de la operatorii de telefonie sau de la serviciul poștal, și nu a audiat martorul asistent, deși apărarea a invocat dubii serioase privind veridicitatea procesului-verbal. Această conduită a limitat în mod nejustificat posibilitatea contravenientei de a-și susține cauza, încălcând principiul egalității armelor și dreptul la un proces echitabil.

Deosebit de gravă este și problema probelor pe care se întemeiază acuzația. Agentul constatator a prezentat un înscris în format tabelar, denumit „extras din fișier Fălești”, fără a putea demonstra proveniența acestuia. Acest document nu este menționat în actele oficiale și nu poate fi corelat cu datele obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații, care ar fi fost transmise pe suport electronic. În lipsa unui proces-verbal de examinare a acestor date și a posibilității de verificare a autenticității lor, înscrisul respectiv nu poate fi considerat probă admisibilă.

Mai mult, chiar dacă s-ar admite veridicitatea acestui document, acesta nu demonstrează implicarea contravenientei în fapta imputată, ci doar existența unor mesaje recepționate la un număr de telefon, fără a se cunoaște conținutul sau contextul acestora. Simpla recepționare a unor mesaje nu implică o acțiune voluntară și nu poate fundamenta o sancțiune contravențională.

În concluzie, cauza analizată relevă o serie de încălcări grave ale normelor procedurale și ale drepturilor fundamentale ale contravenientei. Instanța de fond nu a examinat cauza pe fond, a ignorat argumentele apărării și a aplicat în mod eronat normele privind termenul de contestare. Aceste deficiențe nu pot fi remediate în cadrul recursului, fiind necesară casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare, pentru o examinare completă, obiectivă și conformă cu exigențele unui proces echitabil.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe fără modificări.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține că, conform prevederilor alin. (1) și (2) art. 448 Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8).

În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă

în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Astfel, analizând hotărârea recurată în raport cu materialele dosarului Colegiul penal conchide că, prima instanță în mod întemeiat a constatat că Bejenari Irina a omis fără careva temei de fapt și de drept termenul de înaintare a contestației în instanța de judecată. Or, din materialele dosarului se constată indubitabil că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator a fost întocmită în prezența contravenientei Bejenari Irina, însă a refuzat să semneze și să primească copiile acestora, ce creează o prezumție puternică că Bejenari Irina a cunoscut despre existența deciziei de sancționare la data emiterii acesteia, adică la 11.04.2025.

Faptul dat se deduce și din conținutul contestației depuse și a cererii de recurs, potrivit căreia s-a invocat că refuzul său de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție a fost contrasemnat de către un martor asistent în corespundere cu dispozițiile art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

În aserțiunea dată, argumentele recurentului precum că a recepționat copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025, prin intermediul oficiului poștal la 18.06.2025 și din acest moment urmează a fi calculat termenul de depunere a contestației Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

În fortificarea acestui deziderat Colegiul penal statuează că, potrivit prevederilor legale, termenul de contestare a deciziei agentului constatator pentru persoanele care au fost prezente la întocmirea deciziei de sancționare începe a curge de la data emiterii acesteia, excepție fiind doar situația în care decizia de sancționare a fost emisă în lipsa contravenientului, într-u cât acest termen urmează a fi calculat de la data recepționării deciziei de sancționare.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că potrivit art. 447^1 alin. (8) Cod contravențional, agentul constatator are obligația de a expedia în cel mult 3 zile copia deciziei de sancționare doar persoanelor care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale.

La caz, Colegiul penal concluzionează că în situația participării contravenientei Bejenari Irina la examinarea cauzei contravenționale și la emiterea deciziei de sancționare, agentul constatator, în lipsa unei cereri scrise din partea contravenientei, nici nu avea obligația de a expedia în adresa acestuia copia procesului-verbal cu privire la contravenție.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal relevă că contravenienta Bejenari Irina nu poate invoca necunoașterea faptului că în privința sa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 11.04.2025, iar contestarea acestora tocmai la 25.06.2025 s-a făcut cu încălcarea termenului prevăzut la art. 448 Cod contravențional.

Prin urmare, luând în considerație faptul că Bejenari Irina a depus contestația asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din Bejenari Irina, peste termen, iar instanța de fond a constatat lipsa temeiurilor ce ar permite repunerea lui Bejenari Irina în termenul de contestare a deciziei de sancționare din Bejenari Irina, Colegiul penal consideră că prima instanță în mod întemeiat nu s-a expus asupra fondului contestației, or, soluția de respingere a contestației ca fiind depusă peste termen nu implică o verificare a fondului cauzei, întrucât instanța de judecată nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare decât în cadrul unei contestații depuse în termen.

În fortificarea acestei soluții instanța de recurs notează că, sarcina unei proceduri contravenționale este de a oferi certitudine unei situații incerte. Or, pentru soluționarea acestei probleme, drept imperioasă, apare necesitatea stabilirii în legislație a unor termene procesuale concrete. Natura juridică a termenilor determină posibilitatea efectuării de diverse manipulări cu acestea, printre care și restabilirea pentru motive întemeiate a termenului în cazurile prevăzute de legislația în vigoare.

Astfel, potrivit formalismului legii contravenționale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene preemptorii impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar, Colegiul reiterează că prin admiterea unei contestații tardive şi poziționarea uneia dintre părțile procesului contravențional pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă, se notează că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor şi a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe *(a se vedea în acest sens, Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franţei, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).*

Totodată, Colegiul reține că conform jurisprudenței CEDO se menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, iar în situația în care instanța extinde

termenul legal de contestare a unei decizii contravenționale, se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO *(hotărârea Ghirea vs Republica Moldova).*

În concluzie, Colegiul penal notează că nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul avocatului Kornacker Gabriela în interesele contravenientei Bejenari Irina și a menține hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02 octombrie 2025 fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul avocatului Kornacker Gabriela în interesele contravenientei Bejenari Irina declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02 octombrie 2025, prin care a fost respinsă ca tardivă contestația depusă de Bejenari Irina împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 524214 din 11.04.2025, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Fălești, Vitali Pernai, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**